

ΕΚ, στο μέτρο που συνιστά τη νομική βάση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97,

- να κηρύξει ανεφάρμοστο το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 184 της συνθήκης ΕΚ, στο μέτρο που συνιστά τη νομική βάση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 88/97 και (ΕΚ) αριθ. 71/97,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα έχει ήδη ασκήσει προσφυγή κατά του Συμβουλίου (υπόθεση T-74/97), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα βάλλει κατά του κανονισμού περί απαλλαγής (ΕΚ) αριθ. 88/97 της Επιτροπής (στο εξής: κανονισμός περί απαλλαγής), ο οποίος ρυθμίζει λεπτομερώς τη διαδικασία της απαλλαγής των επιχειρήσεων που προβλέπεται στον κανονισμό αναφοράς (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός αναφοράς). Με τον κανονισμό αναφοράς ο δασμός που επιβλήθηκε αρχικά επί ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας επεκτάθηκε και στην εισαγωγή εξααριθμημένων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Καίτοι η προσφεύγουσα, κατά τους ισχυρισμούς της, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις καταστρατηγήσεως, δεν της χορηγήθηκε απαλλαγή από τον δασμό καταστρατηγήσεως.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός περί απαλλαγής είναι άκυρος και στηρίζει το σχετικό ισχυρισμό κατ' ουσίαν στους ακόλουθους λόγους:

Το προβλεπόμενο από τον κανονισμό περί απαλλαγής για εισαγωγείς σύστημα ελέγχου της τελικής χρήσεως ενώπιον των εθνικών τελωνειακών αρχών, το οποίο δεν χορηγεί απαλλαγή στις επιχειρήσεις όταν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις καταστρατηγήσεως, αλλά εξαιτά την απαλλαγή από περαιτέρω προϋποθέσεις, δεν καλύπτεται από το άρθρο 3 του κανονισμού αναφοράς ούτε από το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 (στο εξής: βασικός κανονισμός) και στερείται, επομένως, νομικής βάσεως.

Περαιτέρω η προσφεύγουσα επικαλείται επικουρικώς τη μη εφαρμογή του κανονισμού αναφοράς και του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που συνιστούν τη νομική βάση του κανονισμού περί απαλλαγής. Συναφώς η προσφεύγουσα επικαλείται κατ' ουσίαν τα ήδη προβληθέντα στην υπόθεση T-74/97 επιχειρήματα.

Προσφυγή της εταιρείας Sofivo και κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Μαρτίου 1997

(Υπόθεση T-76/97)

(97/C 166/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι εταιρείες Sofivo, με έδρα το Condé sur Vire (Γαλλία), Sofivo Production, με έδρα το Brèce (Γαλλία), Sovinor, με

έδρα το Condé sur Vire (Γαλλία), Denkavit France, με έδρα το Montreuil-Bellay (Γαλλία), Sobeval Viande, με έδρα το Périgueux (Γαλλία), Serval, με έδρα το Sainte Eanne (Γαλλία), Besnier Industrie, με έδρα το Bourgbarre (Γαλλία), Svida, με έδρα το Châteaubriant (Γαλλία), Sica Ouest Élevage, με έδρα το Ploudaniel (Γαλλία), Guinde, με έδρα το Montauban de Bretagne (Γαλλία), Tarbouriech, με έδρα το Villeneuve sur Lot (Γαλλία), Mamellor, με έδρα το Charnay les Mâcon (Γαλλία), Coopagri Bretagne, με έδρα το Landerneau (Γαλλία), Collet et Compagnie, με έδρα το Chateaubourg (Γαλλία), Kermene SA, με έδρα το Saint Jacut du Mène (Γαλλία), και Vals, με έδρα το Champagne (Γαλλία), εκπροσωπούμενες από τον Philippe Denesle, δικηγόρο Ρουέν, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, άσκησαν, στις 27 Μαρτίου 1997, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 200/97, που εκδόθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1997 από την Επιτροπή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, οι οποίες έχουν επίσης ασκήσει προσφυγή στις υποθέσεις T-14/97, T-15/97, T-20/97⁽¹⁾ και T-61/97⁽²⁾, βάλλουν κατά του τρόπου με τον οποίο ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 200/97⁽³⁾ επεδίωξε, μέσω της καθιερώσεως μιας συμπληρωματικής προμηδοτήσεως πρώιμης εμπορίας στον τομέα του βοείου κρέατος, να αντιμετωπίσει την άνοση μεταχείριση και τη θίγουσα τον ανταγωνισμό δυσμενή διάκριση που καταγγέλλονται με τις προσφυγές στις προαναφερθείσες υποθέσεις.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, με την προσβαλλόμενη πράξη, η Επιτροπή υιοθέτησε την αρχή της καταβολής μιας προμηδοτήσεως η οποία, μολονότι δημιουργεί εφεξής μια διαφοροποίηση, όσον αφορά το ποσό της επιδοτήσεως, ωστόσο, ουδόλως εξαλείφει την άνοση μεταχείριση και τη θίγουσα τον ανταγωνισμό δυσμενή διάκριση. Κατά την άποψή τους, η χορήγηση μιας προμηδοτήσεως ίδιου ύψους, με κριτήριο αποκλειστικά το βάρος του σφαγίου και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη καμία άλλη αντικειμενική θεώρηση των συνθηκών της αγοράς, δεν μπορεί να αποκαταστήσει την ισορροπία μεταξύ ανταγωνιστικών προϊόντων.

Στις προγενέστερες προσφυγές τους, οι προσφεύγουσες εξέθεσαν ότι, δεδομένου ότι το μέσο βάρος σφαγίου για το οποίο χορηγείται προμηδοτήση μπορεί να διαφέρει στα διάφορα κράτη μέλη, χωρίς η διαφορά αυτή να δικαιολογείται από αντικειμενικές και κρίσιμες αποκλίσεις, οι επίμαχες διατάξεις συνιστούν παράβαση του άρθρου 40 της συνθήκης. Η Επιτροπή υιοθετεί όμως εκ νέου, με την προσβαλλόμενη πράξη, βάρος αναφοράς, χωρίς να λαμβάνει υπόψη κανένα αντικειμενικό στοιχείο.

Το κύριο όμως πρόβλημα είναι, όπως προσθέτουν οι προσφεύγουσες, ότι η Επιτροπή, μολονότι ορθώς θεωρεί ότι η

παραγωγή δεν ανταποκρίνεται πλέον στην παραδοσιακή ζήτηση της αγοράς, θεσπίζει διατάξεις που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την εν λόγω κατάσταση. Συγκεκριμένα, το ποσό της πριμοδότησεως των 10 Ecu ανά 108 kg για τα ζώα που εκτρέφονται στη Γαλλία ουδόλως επιτρέπει την αποκατάσταση του ανταγωνισμού, π.χ., με τα ζώα που εκτρέφονται στις Κάτω Χώρες, τα οποία, με βάρος 138 kg, θα μπορούν να πωλούνται στη γαλλική αγορά σε υψηλότερη τιμή, αν ληφθούν υπόψη όχι μόνο ο αριθμός των επιπλέον kg, αλλά επίσης η καλύτερη τιμή ανά kg που προσφέρεται για ζώα με καλύτερη ανάπτυξη, και για το οποία θα εισπράττεται πριμοδότηση ύψους 60 Ecu.

(¹) ΕΕ αριθ. C 94 της 22. 3. 1997, σσ. 20, 21 και 22 αντιστοίχως.

(²) ΕΕ αριθ. L 31 της 1. 2. 1997, σ. 62.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 200/97 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1997, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3886/92 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστότα πριμοδότησεως στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ αριθ. L 31 της 1. 2. 1997, σ. 62).

Προσφυγή του José Baiges Planas και 16 άλλων προσφευγόντων κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Μαρτίου 1997

(Υπόθεση T-77/97)

(97/C 166/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Baiges Planas, κάτοικος Βρυξελλών, η Viviane Baretta-Piazzì, κάτοικος Rhode St Genese (Βέλγιο), ο David Broderick, κάτοικος Βρυξελλών, ο Alessandro Buttice, κάτοικος Βρυξελλών, ο Peter Grasmann, κάτοικος Βρυξελλών, ο Timothy Hayes, κάτοικος Wezembeek-Orpem (Βέλγιο), ο Louis Hersom, κάτοικος Βρυξελλών, ο Owen Jones, κάτοικος Βρυξελλών, ο Jean-Louis Levy-Gorgeot, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), ο Saturno Mallia, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), ο Fernando Mazza, κάτοικος Steinsel (Λουξεμβούργο), η Yasmine Pire, κάτοικος Βρυξελλών, ο William Richer, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), η Josefa Rodriguez Portero, κάτοικος Βρυξελλών, ο Robert Smyth, κάτοικος Sterrebeek (Βέλγιο), ο Alain Van Hamme, κάτοικος Grimbergen Βέλγιο και η Fionnuala Walker, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Evelyne Korn, 21, rue de Nassau, άσκησαν, στις 27 Μαρτίου 1997, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεώς τους περί ανακατατάξεως,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής τους ενστάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους και τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-16/97 (¹).

(¹) ΕΕ αριθ. C 74 της 8. 3. 1997, σ. 27.

Προσφυγή του F. Javier Maetzu Nieva κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Μαρτίου 1997

(Υπόθεση T-78/97)

(97/C 166/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο F. Javier Maetzu Nieva, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoest, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρείας Fiduciaire Myson Sàrl, 30, rue de Cessange, άσκησε, στις 28 Μαρτίου 1997, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 1996, περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος να εκτιμήσει το ενδεχόμενο εφαρμογής του άρθρου 31 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- να ακυρώσει, εφόσον χρειάζεται, τη ρητή απορριπτική απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 27 Δεκεμβρίου 1996 σε απάντηση της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους και τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-16/97 (¹).

(¹) ΕΕ αριθ. C 74 της 8. 3. 1997, σ. 27.

Προσφυγή του Michael A. Köhler κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Μαρτίου 1997

(Υπόθεση T-79/97)

(97/C 166/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Michael A. Köhler, κάτοικος Wezembeek-Orpem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoest, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρείας Fiduciaire Myson Sàrl, 30, rue de Cessange, άσκησε, στις 28 Μαρτίου 1997, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.